

Одеський національний університет імені І. І. Мечникова

Факультет історії та філософії

Кафедра культурології

Дипломна робота

на здобуття ступеня вищої освіти «бакалавр»

на тему: «Інтерв'ю як жанр культурної комунікації»

«Interview as a genre of cultural communication»

Виконала: студентка заочної форми навчання
напряму 6.020101 Культурологія
Романова Марина Петрівна

Керівник д.ф.н, доц. Соболевська О.К. _____
Рецензент к.ф.н, доц. Білянська О.Ю.

Рекомендовано до захисту:
Протокол засідання кафедри
№___ від _____2020

Завідувач кафедри

(підпис) Соболевська О.К.
(прізвище, ініціали)

Захищено на засіданні ЕК №__3__
протокол № __ від ____ 2020 р.
Оцінка _____/_____/_____
(за національною шкалою, шкалою ECES, бали)
Голова ЕК

(підпис) Соболевська О.К.
(прізвище, ініціали)

Одеса – 2020

ЗМІСТ:

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРВ'Ю ЯК СПЕЦИФІЧНОЇ ФОРМИ КУЛЬТУРНОЇ КОМУНІКАЦІЇ.....	9
1.1. Інтерв'ю: письмова та усна форма побутування жанру	9
1.2. Функціонування жанру інтерв'ю в сучасному дискурсі	20
РОЗДІЛ 2. ІНТЕРВ'Ю ЯК ФОРМА СПОВІДАЛЬНОГО ДІАЛОГУ.....	30
2.1. Історична динаміка розвитку інтерв'ю	30
2.2. Сповідальні телевізійні інтерв'ю	35
2.3. Функціонування жанру сповідального інтерв'ю в інтернет-просторі.....	42
ВИСНОВКИ	51
СПИСОК ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ	55

ВСТУП

Актуальність дослідження. Інтерв'ю приділяється помітне місце в сучасних гуманітарних дослідженнях. Це не тільки один з найбільш популярних жанрів медійного простору, але і спосіб обміну даними між комунікатором і комунікантом. Воно широко використовується як основний метод збору матеріалу для дослідження в антропологічних, психологічних, юридичних дисциплінах. Зі збільшенням популярності інтерв'ю увійшло в простір багатоаспектності та міждисциплінарності і є плідним матеріалом для дослідження самих різних галузей, в тому числі і культурології. Для останньої це напрям вивчення сучасного дискурсу і особливостей комунікації в цілісному контексті культури.

Наша робота спрямована на розгляд журналістського інтерв'ю, і в першу чергу – інтерв'ю як діалогу, тобто спілкування однієї людини з іншою, незалежно від жанрової форми (бліц, проблемне, полемічне або біографічне; структуроване чи ні), а також від носія інформації (газетний формат, радіо- або телевізійний запис). Актуальність даного кваліфікаційного дослідження підкреслюється зростаючою популярністю інтерв'ю як журналістського жанру, а також зростанням інтересу до нього з боку дослідників різних областей.

Дискурс, в якому розгортається інтерв'ю, активно досліджується не тільки лінгвістами, але також і філософами, культурологами, соціологами. Тут важливо розуміти, що цей дискурс сьогодні виходить за межі установки «культура як текст» або «культура як мова», що, з точки зору такого автора, як М.Ф. Алефіренко, пов'язано з ростом медитативної сфери, розширенням можливостей масово-інформаційного поля. Тобто сучасний дискурс включає не тільки результати комунікації за допомогою тексту і мови, але й численні форми обміну інформацією, які пропонує сучасна цивілізація. З цієї точки зору інтерв'ю – це окремий спосіб організації комунікації, який передбачає публічність комунікантів, масовий доступ до джерела інформації, на якому

записано інтерв'ю, можливість завжди звернутися до нього, а також потенційне використання численних маніпулятивних прийомів, спрямованих на широку аудиторію медіа. Актуальність дослідження інтерв'ю в філософсько-психологічному ключі визначається головним завданням інтерв'юера організувати діалог таким чином, щоб інтерв'юований з максимальною об'єктивністю висловив свої думки, знання і оціночні судження, тоді як найчастіше спікери намагаються приховати справжні оцінки і мотивацію своїх вчинків. Виходячи з цього, інтерв'ю в більшості випадків містить різноманітні приховані мотиви, і отримання об'єктивної інформації ускладнено або взагалі неможливо. Однак саме цей факт дає широкі можливості аналізу інтерв'ю як тексту – знакової системи, в якій фіксуються суттєві ознаки і характеристики сучасного масово-інформаційного дискурсу. Всі питання інтерв'юера і відповіді інтерв'юованого вбудовуються в існуючий культурний контекст, обумовлені їм і породжують його. Саме це спонукає вивчати інтерв'ю як явище культурологічного порядку і невід'ємну частину культурного простору.

Ми можемо спостерігати підвищення інтересу до дослідження відеоінтерв'ю сповідального формату, який отримав в останні роки широку популярність у масової аудиторії, а, отже, відображає її психологічні установки та запити на «справжні» емоції і слова. У сповідальних інтерв'ю є безліч варіантів «продажу» інформаційного повідомлення, що багато в чому є результатом творчого зусилля журналіста. Широке поширення сповідальних інтерв'ю вказує на соціокультурну потребу в посиленні особистісного начала, посилення ролі індивіда у масовій культурі. Будучи публічною подією, сповідальні інтерв'ю розмивають уявлення про приватне і таємне і навіть виносять приватне життя на громадський суд. В цьому ми бачаємо формування феномену сучасної культури, де приватний і публічний простір втрачає свої кордони. Самі ж учасники таких інтерв'ю своїми діями і вербальними посиленнями впливають на розуміння моральних орієнтирів та установок

глядачів і формують певного роду нові комунікативні компетенції своїй аудиторії.

Актуальність аналізу сповідального інтерв'ю на телебаченні та в інтернеті так само обумовлено тим, що таке інтерв'ю є не тільки частиною медійного дискурсу, а й, на думку Н. Березіної, відображає зміни, які відбуваються у загальній моделі комунікації між людьми в сучасному суспільстві, а також збільшення неформального спілкування між співрозмовниками різного соціального статусу. Для лінгвіста дослідження сповідальних інтерв'ю цікаві насамперед інструментами мовного впливу на аудиторію. Для культурології актуальність дослідження сповідальних інтерв'ю криється у популярності ерзац-відвертості, яка може розглядатися як нова культурна парадигма: суб'єктивна оцінка чужих переживань стає більш важливим джерелом, ніж об'єктивні факти.

Ступінь розробленості проблеми. Більшість існуючих досліджень інтерв'ю знаходиться в межах лінгвістичних наук. Вивчаються як структурні, так і змістовні його аспекти, при цьому враховується бінарність визначення інтерв'ю, що можна розуміти і як метод отримання інформації (спосіб комунікації, частина дискурсу), і як публіцистичний жанр, який має свої особливості. Незважаючи на те, що дане дослідження фокусується на культурологічному аспекті, в ньому використані роботи, присвячені лінгвістичному вивченню жанру інтерв'ю. В першу чергу мова йде про визначення поняття інтерв'ю і його місця в жанровій системі журналістських текстів. У цьому питанні ми зверталися до робіт А.А. Грабельникова, Е. С. Кубрякова, В.Г. Адмоні, Н.Ф. Алефіренко, Н.Д. Арутюнової, М.М. Лукіної, М. К. Бісімалієвої, З.С. Смелкова, А.А. Тертичного, М.І. Шостака.

У дослідженні також достатньо уваги приділяється комунікативним стратегіям, яких дотримуються учасники інтерв'ю, що було детально розглянуто у роботах М. К. Барманкулова, А. І. Дубського, Ю.З. Кантора,

Т.Г. Добросклонської, І. Р. Гальперіна, Л. Н. Мурзіна, А. С. Штерна, А.С., Н.І. Лаврінова, А.Ю. Лапшиної, Т.І. Попової.

Важливе значення для даної дипломної роботи мають національні та гендерні дослідження інтерв'ю, проведені А.А. Горностаєвою, М.А. Стрельниковою, В. І. Карасик.

Оскільки предмет дослідження пов'язаний із функціонуванням інтерв'ю всередині сучасного дискурсу, значна частина роботи присвячена розгляду сутності дискурсу, який досліджувався такими представниками лінгвістики, філософії, соціології та психології, як Т. Ван Дейк, В.Н. Бабаян, М. Йоргенсен, В. І. Ільїн, Г. Б. Гутерн, А. П. Огурцова, П. Серіо, В. Е. Чернявська, Е. Бенвеніст. Так само у визначенні дискурсу важливе значення мають роботи французької школи постструктуралізму, серед представників якої найбільш значущі імена Ж. Лакана, М. Фуко, Р. Барта, Ж. Дельоза і Ф. Гваттарі.

Проблеми відвертості в медіа-просторі досліджували такі автори, як Ст. Гайда, Е. І. Голанова, Б. Гройс, С. В. Крузе, В.В. Сиченко.

У дослідженні також були використані матеріали, які не мають наукового статусу, проте представляють цінність для вивчення інтернет-текстів і містять висловлювання про перспективи розвитку інтернет-журналістики, і, зокрема, інтерв'ю.

Мета дослідження: виявити особливості інтерв'ю як жанру культурної комунікації і показати його роль у формуванні сучасного медіа-простору.

Виходячи із зазначеної мети, в дослідженні передбачається вирішити ряд **завдань:**

- проаналізувати специфіку письмових та усних форм інтерв'ю;
- визначити особливості функціонування жанру інтерв'ю в сучасному дискурсі;
- розглянути особливості історичного розвитку інтерв'ю як жанру, що досліджує особистість;

- проаналізувати сутність сповідальних телевізійних інтерв'ю;
- виявити специфіку функціонування жанру сповідального інтерв'ю у рамках інтернет-комунікації (коли частина питань до гостя формує сама аудиторія за допомогою інтерактивного спілкування).

Об'єкт дослідження: сучасна медіа культура.

Предмет дослідження: специфіка інтерв'ю як жанру комунікації.

Методологія дослідження. В даному дослідженні був застосований комплексний філософсько-культурологічний підхід, який дав можливість провести цілісний аналіз досліджуваної предметної сфери і знайти безліч зв'язків, які об'єднують феномен інтерв'ю з численними явищами сучасного соціокультурного простору діалогу. Комплексний підхід, який складається з лінгвістичного, культурологічного та журналістського аналізу літератури, дозволив визначити положення інтерв'ю і функції, які воно виконує в сучасному дискурсі. До центральних методів дослідження в роботі варто віднести стандартні загальнонаукові методи: критичний текстологічний аналіз теоретичних праць з проблематики інтерв'ю і дискурсу, аналіз, синтез і абстрагування від конкретних прикладів інтерв'ю і особистого досвіду, а також вихід на загальні функції інтерв'ю в сучасності. Для цілісного розуміння сучасної структури дискурсу використовуються методи постструктуралізму: деконструкція змісту інтерв'ю як жанру, який включає в себе текстові, відео, а також віртуалізовані форми в просторі мережі Інтернет. У дослідженні був також застосований порівняльний метод, який дозволив розглянути різний мовний матеріал інтерв'ю. Семантичний аналіз дозволив виявити особливості ціннісних орієнтирів вербального тексту, а метод моделювання дав можливість розглянути не окремі випадки інтерв'ю, а його типові моделі.

Структура роботи. Виходячи з мети і завдань, а також вимог, які пред'являються до написання дипломних робіт, дослідження складається зі

Вступу, двох розділів, що включають п'ять підрозділів, Висновків і Списку джерел та літератури, який представлений 81 найменуванням.

ВИСНОВКИ

В ході дослідження були зроблені наступні висновки:

1. Інтерв'ю має низку незмінних характеристик. По-перше, воно має бінарне тлумачення: як медіатекст і як метод збору інформації. Інтерв'ю як медіатекст має безліч смислів. По-друге, інтерв'ю має діалогічну природу і не може існувати поза комунікацією. По-третє, інтерв'ю завжди має двоадресну спрямованість (комунікація між інтерв'юером і інтерв'юйованим і водночас комунікація з масовою аудиторією), що обумовлює специфіку його формальної побудови та власне відрізняє його від звичайної побутової бесіди. Драматична складова сучасного інтерв'ю в першу чергу обумовлена його комунікативною метою. Журналіст використовує свою майстерність не тільки для того, щоб особисто зрозуміти мотивацію і об'єктивність свого співрозмовника, але і для того, щоб це стало зрозумілим і для аудиторії. Як сам журналіст, так і його співрозмовник передбачають певний сценарій бесіди і мають частково сформульовані відповіді на заздалегідь запропоновані питання. Для того щоб нівелювати драматичні аспекти інтерв'ю, журналіст повинен ставити такі уточнюючі питання, на які доведеться дати пряму відповідь. У зв'язку з цим можлива конфліктна ситуація. Журналіст зобов'язаний пам'ятати, що його співрозмовник використовує такі ж драматичні прийоми, які використовує і він сам.

2. Інтерв'ю як особливий вид тексту постає у якості цілісного мовного феномена, який може мати незліченну кількість структур і моделей, але перш за все інтерв'ю повинно мати здоровий глузд і бути націленим на комунікацію. Інтерв'ю може повноцінно розглядатися не тільки як текст, а й як частина дискурсивної культури з урахуванням способів його функціонування і відмінності від інших сучасних дискурсів. У постмодернізмі дискурс не утворює ніякої нескінченної періодичної спільності, всі його існування мають історичну обмеженість – він складається тільки з можливих висловлювань, а їх

кількість обмежена природою мови. Тому в певному сенсі процес вибудовування дискурсу не може продовжуватися вічно, тому що він не знаходиться суто в історичній канві. Інтерв'ю як текст є кінцевим результатом комунікації між двома учасниками. Це наслідок дискурсу і його об'єктивна частина, яка має діалогічну природу і обумовлена світоглядною установкою учасників і певними поглядами на навколишню дійсність. А тому контекст, культурне поле інтерв'ю, психологічні особливості учасників мають визначальне значення. Визнання інтерв'ю цілісним текстом в той же час означає і визнання його безперервної природи. Якщо текст цілісний, то всі його елементи підсумовані за принципом синергії, і тому кожен елемент тексту повинен розумітися виключно в контексті, інакше втрачається або ж спотворюється його зміст.

3. Історія інтерв'ю і нарис історичної особистості в ньому – це шлях, який почався в кінці XIX століття і до цього дня не закінчився. Основною метою інтерв'ю з моменту його появи було складання психологічного портрета особистості, даного в акті комунікації, роздуми над діями і мотиваціями цієї особистості, формування на базі цього власного ставлення до тих чи інших подій. При цьому чим більше інтерв'ю зосереджується на відвертості, сповідальності, тим менше в ньому залишається місця для «людини, що діє». «Людина діюча» має значення тоді, коли «людина рефлексуюча» відходить на другий план. Така концепція була популярна в інтерв'ю радянського періоду та не мала безпосереднього відношення до істинного завдання інтерв'ю – екзистенційного пошуку за допомогою чужого особистого досвіду. Варто зазначити, що історія інтерв'ю має «спіральне обертання»: спочатку в газетах розміщували невеличкі тексти, які в радянський період збільшились до багатьох сторінок. У 90-ті роки інтерв'ю знову стали скорочуватися, підлаштовуючись під загальні медійні тенденції. З розвитком популярності інтернет-інтерв'ю розмір тексту знову значно збільшився. Можна констатувати, що формат і

розмір діалогу між журналістом і його гостем повністю обумовлений ритмом культури і контекстом ситуації, а тому інтерв'ю буде зазнавати нові зміни, періодично повертаючись до старих, добре відпрацьованих форм. Це ставить інтерв'ю в особливе становище: типовий психологічний зміст і властивість інтерв'ю впливати на самопізнання індивіда обумовлює його приналежність до екзистенціального дискурсу. Таким чином, перегляд інтерв'ю або його читання стає не лише варіантом проведення часу, а є приводом для осмислення чужих вчинків та формування свого індивідуального ставлення до них, на основі чого може сформуватися особиста думка.

4. Сповідальне інтерв'ю – це жанр в просторі медіа-дискурсу, який задається тематикою мови та оцінкою того, що відбувається між гостем і журналістом, і водночас це жанр, який передбачає орієнтованість на кінцевого адресата, тобто глядача. Унікальність реалізації сповідальності, відвертості в медіа-просторі полягає в її публічному характері, що має на увазі наявність безлічі спостерігачів. Тому справжня сокровенність в такому публічному просторі навряд чи можлива, адже передбачає повну відкритість перед «іншим», коли в публічному інтерв'ю «інший» анонімний. Сповідь не є такою за фактом її вербальної реалізації. Вона оцінюється з точки зору глядачів: чи був момент відвертості, чи сталося саморозкриття запрошеного гостя. Сповідь актора цілком може сприйматися публікою одкровенням, а чесність політика – вивертом. Саме тому можна зробити висновок, що сповідальні відео-інтерв'ю є стимулятором справжнього одкровення.

5. Сучасне сповідальне інтерв'ю в просторі Інтернет, з одного боку, є складним багатоаспектним медійним явищем, тоді як з іншого боку – це культурний феномен, який цілком піддається типізації на різних рівнях. Журналісти в таких інтерв'ю використовують цілком стандартні прийоми емоційного «розігрівання» своєї аудиторії, коментуючи висловлювання своїх героїв, провокуючи їх на відвертість, при цьому не нехтуючи табуйованими в

телевізійній журналістиці прийомами. Парадоксально, що такі інтерв'ю цілком відповідають сучасності – вони емоційно напружені, розраховані на молоду аудиторію та грають за правилами відеоконтенту. Проте водночас з цим вони ці правила порушують, про що свідчить вихід документальних інтерв'ю-фільмів, тривалість кожного ролика, зачіпання болючих для сучасного суспільства і культури питань і тематичних напрямів. Це такі ж характерні риси інтерв'ю, як масовість і доступність. Сплетіння парадоксів певною мірою вказує на те, що всі критерії цього жанру знаходяться ще в процесі становлення, а його кінцевий вигляд ще не сформований.

СПИСОК ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1. 20 молодых и перспективных: герои завтрашнего дня – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://www.rbc.ru/magazine/2017/06/59244df59a79473f95994195>
2. Адмони В. Г. Система форм речевого высказывания / В.Г. Адмони. – СПб.: Наука: Санкт-Петербург. изд. фирма, 1994. – 151с.
3. Алефиренко Н.Ф. Теория языка: Введение в общее языкознание / Н.Ф. Алефиренко. – Волгоград: Перемена, 1998. – 439с
4. Арутюнова Н.Д. Язык и мир человека / Н.Д. Арутюнова. – М.: Языки русской культуры, 1998. – 895 с.
5. Бабенко, Л.Г. Казарин, Ю.В. Лингвистический анализ художественный текста: теория и практика / Л.Г. Бабенко, Ю.В. Казарин. – М.: Флинта: Наука, 2004. – 495с.
6. Баранов А.Н. Введение в прикладную лингвистику: Учебное пособие /А. Н. Баранов — М.: Эдиториал УРСС, 2001. — 360 с.
7. Барманкулов М. К. Жанры и формы событийной информации публицистики: их общность и специфика в печати, телевидении, радиовещании: Монография. – М.: МГУ, 2013. – 408 с.
8. Бенвенист Э. Общая лингвистика / Э. Бенвенист. – 4-е изд. – М.: Книжный дом «Либроком», 2010. – С.259-330.
9. Березина Н. Как Юрий Дудь создал один из самых сильных персональных брендов в медиа – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <https://www.rbc.ru/magazine/2017/06/592555cc9a7947d4c8585415>
10. Бисималиева М.К. Функционально-коммуникативные основы синтаксического построения научно-филологического текста на английском языке: автореф. дис. д-ра филол. наук: 10.02.04 / Бисималиева Марьям Каппазовна. – М., 1999. – 38с.

11. Большая российская энциклопедия: энциклопедический словарь (в 30 т.), том 11 / Председатель науч.-ред. совета – Ю.С. Осипов, отв. редактор – С.Л. Кравец. – М.: Большая российская энциклопедия, 2011. – 1007с.
12. Большая советская энциклопедия (в 30 т.), / гл. редактор – А.М. Прохоров. - 3-е изд., том 8 – М.: Изд-во «Советская энциклопедия», 1972. - 592с. Том 10 – М.: Изд-во «Советская энциклопедия», 1972. - 592с. Том 16 – М.: Изд-во «Советская энциклопедия», 1974. – 616с.
13. Большая Советская Энциклопедия / Под ред. Б.А. Введенского. – 2-е изд. – М.: Государственное научное издательство «Большая Советская Энциклопедия», 1955. – Т. 36. – С. 641.
14. Большой энциклопедический словарь (в 2 т.) / гл. редактор – А.М. Прохоров, том 1 – М.: Советская энциклопедия, 1991. – 863с. Том 2 – М.: Советская энциклопедия, 1991. – 768с.
15. Борисова И.Н. Русский разговорный диалог: структура и динамика / И.Н. Борисова. – Екатеринбург: Изд-во Урал. ун-та, 2001. – 408 с.
16. Булатова А.П. Концептуализация знания в искусствоведческом дискурсе / А.П. Булатова // Вестник МГУ. – Сер. 9. Филология. – 1999. – № 4.
17. Видеоканал Юрия Дудя на YouTube – [Электронный ресурс] – Режим доступа:
https://www.youtube.com/channel/UCMCgOm8GZkHp8zJ6l7_hIuA/featured
18. Винокур Т.В. Говорящий и слушающий. Варианты речевого поведения / Т.В. Винокур. – М.: Наука, 1993. –172 с.
19. Гайда Ст. Жанры разговорных высказываний / Ст. Гайда // Жанры речи. – Саратов: Колледж, 1999. – Вып.2. – С. 103-112.
20. Гальперин И.Р. Текст как объект лингвистического исследования / И.Р. Гальперин. - М.: Наука, 1981. – 139с.

21. Голанова Е.И. Устный публичный диалог: жанр интервью / Е.И. Голанова // Русский язык конца XX столетия. – М.: «Языки русской культуры», 1996. – С. 427-452.
22. Горностаева А. А. Ирония в политическом дискурсе: агрессия или развлечение // Вестник Российского университета дружбы народов. – 2014. – С. 45 – 47.
23. Горшков А.И. Русская стилистика. Стилистика текста и функциональная стилистика: учебник для педагогических университетов и гуманитарных вузов / А.И. Горшков. – М.: АСТ: Астрель, 2006. – С. 53-67.
24. Грабельников А. А. Работа журналиста в прессе: РИП-Холдинг, 2007. – 222 с. С. 7
25. Гройс Б. Феноменология медиальной откровенности // Гройс Б. Под подозрением. Феноменология медиа / пер. с нем. А. Фоменко – М.: Художественный журнал, 2006. – С. 57-69
26. Дейк Т.А. Язык. Познание. Коммуникация / Т.А. Дейк. – М.: Прогресс, 1989. – 310с.
27. Деннетт Д. Условия присутствия личности // Логос. — 2003. — № 2. — С.135-153.
28. Дмитриева Т. Жанр интервью в диахроническом аспекте: «раскрепощение языка» или «вандализация»? / Т. Дмитриева. – [Электронный ресурс], Режим доступа: http://www.mediascope.ru/index.php?option=com_content&task=view&id=116&Itemid=49).
29. Добросклонская Т.Г. Вопросы изучения медиатекстов. Опыт исследования современной английской медиаречи / Т.Г. Добросклонская. – М.: КРАСАНД, 2010. – 288с.

30. Дудь Ю., Аксенов А. Сергей Бодров — главный русский супергерой — [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://redkollegia.org/archives/text/sergej-bodrov-glavnyj-russkij-supergeroj>
31. Дымарский М.Я. Проблемы текстообразования и художественный текст: на материале русской прозы XIX-XX вв. / М.Я. Дымарский. — М.: URSS, 2006. — 293с.
32. Журналисты Forbes впервые включили Ю. Дудя в свой рейтинг — [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://uvao.ru/finances/8374-zhurnalisty-forbes-vpervye-vklyuchili-yu-dudya-v-svoy-reyting.html>
33. Интервью и беседы с Львом Толстым / Под ред. В.Я. Лакшина. — М.: Современник, 1986. — 522 с.
34. Исследование: к 2019 году видео составит 80% мирового интернеттрафика — [Электронный ресурс] — Режим доступа: <http://www.forumdaily.com/issledovanie-k-2019-godu-video-sostavit80-mirovogo-internet-trafika/>
35. История с пенсионной реформой выбила какую-то психологическую табуретку из-под ног: Журналист Юрий Сапрыкин — о росте насилия, кухонных протестах и кульбитах пропаганды — [Электронный ресурс] — Режим доступа: https://www.znak.com/20180907/zhurnalist_yuriy_saprykin_o_roste_nasiliya_kuhonnyh_protestah_i_kulbitah_propagandy
36. Карасик В. И. Язык социального статуса: Социолингвистический аспект. Прагмалингвистический аспект. Лингвосемантический аспект / В.И. Карасик. — М.: Гнозис, 2002. — 333с
37. Кашин О. Дудь-2017— человек не из будущего, а из нашего застоя — [Электронный ресурс] — Режим доступа: https://tvrain.ru/teleshov/kashin_guru/oleg_kashin_o_zhurnaliste_goda-454355/.

38. Квале С. Исследовательское интервью / С. Квале – М.: Смысл, 2003. – 301с.
39. Кибрик А.Е. Очерки по общим и прикладным вопросам языкознания (Универсальное, типовое и специфичное в языке). — М.: Изд-во МГУ, 1992. — 336 с.
40. Кожина М.Н. О языковой и речевой экспрессии и ее экстралингвистическом обосновании // Проблемы экспрессивной лингвистики / М.Н. Кожина. – Ростов-на-Дону, 1987. – С.8-16.
41. Кон И. С. В поисках себя: Личность и её самосознание / И.С. Кон – М.: Политиздат, 1984. – 335 с.
42. Крузе С.В. Автопортрет как форма самопознания личности художника: дисс. ... канд. философских наук / С.В. Крузе. – Москва, 2002. – 181 с.
43. Кубрякова Е.С. В поисках сущности языка: Когнитивные исследования / Е.С. Кубрякова. – М.: Знак, 2012. – 208 с.
44. Лингвистический энциклопедический словарь / гл. редактор – В.Н. Ярцева. – М.: Советская энциклопедия, 1990. – 685с.
45. Лосева Л.М. Как строится текст: пособие для учителей / Л.М.Лосева. – М.: Просвещение, 1980. – С.4-8.
46. Лукина М. Технология интервью / М. Лукина — М.: Аспект Пресс, 2003. — 191 с.
47. Мансурова В.Д. СМИ как средство коммуникативной саморегуляции общества. СМИ в современном мире. 2000 / В.Д. Мансурова. – Тезисы научно-практ. конф. ф-т жур-ки СПбГУ, 2000. – С. 41-42.
48. Мурзин Л.Н., Штерн, А.С. Текст и его восприятие / Л.Н. Мурзин, А.С. Штерн. – Свердловск: Изд-во Уральского ун-та, 1991. – С. 6-21.
49. Новиков А.И. Семантика текста и ее формализация / А.И. Новиков – М.: Наука, 1983. – С.4-33.

50. Новиков И. Десять видеоблогеров России, которые зарабатывают на рекламе больше всех – [Электронный ресурс] – Режим доступа: <http://helloblogger.ru/journal/10-videoblogerov-rossii-kotoryezarabatyvayut-na-reklame-bolshe-vseh/>
51. Панченко Н.Н. Категория «откровенность» в массмедийном дискурсе // Жанры и типы текста в научном и медийном дискурсе: межвуз. сб. науч. тр. - Вып. 9 / отв. ред. А.Г. Пастухов. - Орел: ФГБОУ ВПО «ОГИИК», ООО «ГОРИЗОНТ», 2011. - с. 45-53.
52. Попов А.Ю. Основные отличия текста от дискурса / А.Ю. Попов. – Сб.: Текст и дискурс. Проблемы экономического дискурса (отв. редактор – 212 В.Е. Чернявская). – СПб.: Изд-во С-Петербур. гос. ун-та экономики и финансов, 2001. – С.40-52.
53. Попова Т. И. Телеинтервью в коммуникативно-прагматическом аспекте / ... Попова – СПб.: Филологический факультет СПбГУ, 2002. – 220с.
54. Попова Т.И. Телевизионное интервью: семантический и прагматический аспекты / Т. И. Попова - дисс. ... докт. фил. наук. – СПб., 2004. – 432 с.
55. Почепцов Г.Г. Теории коммуникации / Г.Г. Почепцов. – М.: Рефл-бук, К.: Ваклер, 2001. – 656 с.
56. Серио П. Квадратура смысла. Французская школа анализа дискурса. — Москва: Прогресс, 1999. — 416 с.
57. Словарь иностранных слов / под редакцией А.Г. Спиркина, И.А. Акчурина Р.С. Карпинской. – 14-е изд. – М.: «Русский язык», 1987. – 608с.
58. Смелкова З.С. Риторические основы журналистики: Работа над жанрами газеты / З.С. Смелкова. – М.: Флинта: Наука, 2002. – 318с
59. Советский энциклопедический словарь / гл. редактор – А.М. Прохоров. – 4-е изд. – М.: «Советская энциклопедия», 1990. – 1632с

60. Солганик Г.Я. К определению понятий «текст» и «медiateкст» / Г.Я. Солганик. – Вестн. Моск. Ун-та. Сер.10 Журналистика. – 2005. – №2. – С.7-15.
61. Спортивный журналист и блогер Юрий Дудь. Вечерний Ургант: фрагмент выпуска от 29.09.2017 – [Электроний ресурс] – Режим доступа: <https://www.1tv.ru/shows/vecherniy-urgant/gosti/yuriy-dud-vecherniyurgant-fragment-vypuska-ot-29-09-2017>
62. Станиславский К. С. Работа актёра над собой. Работа актёра над ролью. Собр. соч. Т. 2 –4. – М.: Искусство, 1954 –1957. Т. 3. – С. 98 –100.
63. Стернин И.А. О понятии коммуникативного поведения / И.А. Стернин // *Kommunikativfunktionale Sprachbetrachtung*. – Halle, 1989.
64. Сыченков В.В. Интервью-портрет в системе современных публицистических жанров / В.В. Сыченков // Вестн. Моск. Ун-та. Сер 10. Журналистика, 2000. – № 2. – С. 108-114.
65. Сыченков В.В. Интервью-портрет как тип коммуникации / В.В. Сыченков: дисс. канд. фил. наук. – Казань, 2007. – 221 с.
66. Теория и практика советской периодической печати: Учеб. пособие для вузов по спец. «Журналистика» / Д. Г. Бекасов, В. М. Горохов, В. Д. Пельт и др.; под ред. В. Д. Пельта. Сведения об издании. – М.: Высшая школа, 1980. – 376 с.
67. Тертычный А.А. Жанры периодической печати: учеб. пособие / А.А. Тертычный. – М.: Аспект Пресс, 2000. – 320 с.
68. Тураева З.Я. Лингвистика текста. Текст: структура и семантика /З.Я.Тураева. – М.: Книжный дом «ЛИБРОКОМ», 2009. – 144с.
69. Филиппов К.А. Лингвистика текста: Курс лекций / К.А. Филиппов. – 2-е изд. – СПб.: Изд-во СПб. ун-та, 2007. – 333с.
70. Фуко М. Археология знания/ Пер. с фр./Общ. ред. Бр.Левченко.— К.: Ника-Центр, 1996. 208 С.

71. Человек года 2017 – [Электроний ресурс] – Режим доступа: <https://www.gq.ru/awards/moty/2017/screen-man-2017>
72. Чередниченко Т.В. Россия 1990-х в слоганах, рейтингах, имиджах: Актуальный лексикон истории культуры / Т.В. Чередниченко. – М.: Новое литературное обозрение, 1999. – 416 с.
73. Чубенко И. Что ждет блогосферу в 2018–2019 годах: как устроен рынок Инстаграма, Ютьюба, текстовых блогов и как работа на этих платформах изменится в будущем – [Электроний ресурс] – Режим доступа: <http://helloblogger.ru/journal/chto-zhdet-blogosferu-v-2018-2019-godah/>
74. Это накроется медным тазом: Парфенов, Дудь и Познер об итогах года — новом сроке Путина, «школоте», Собчак, мате в Youtube и секретах «вДудя». Новогодний выпуск программы «Синдеева» – [Электроний ресурс] – Режим доступа: <https://tvrain.ru/lite/teleshov/sindeeva/sindeeva-454211/>
75. Юрий Дудь стал журналистом года по итогам голосования «Кашин. Гуру» – [Электроний ресурс] – Режим доступа: <https://daily.afisha.ru/news/13718-yuriy-dud-stal-zhurnalistsom-goda-po-itogam-golosovaniyakashinguru/>
76. Cook G. The discourse of advertising / G. Cook. – London: Routledge, 1992. – 250p.
77. Deleuze G., Guattari F. Rhizome. – P.: Minuit, 1976. –74p.
78. Harris Z.S. Structural linguistics / Z.S. Harris. – Chicago: University of Chicago Press, 1960. – 384p.
79. Kosloff S. Narrative Theory & Television // Channels of Discourse, Reassembled. – L., 1992. – P. 80.
80. Stokel-Walker C. ‘Success’ on YouTube Still Means a Life of Poverty: You can have a million views a month and still not be able to make rent –

[Электроний ресурс] – Режим доступа: <https://www.bloomberg.com/news/articles/2018-02-27/-success-on-youtube-still-means-a-life-of-poverty>

81. Stubbs M. Discourse Analysis: the Sociolinguistic Analysis of Natural Language. – Oxford: Basil Blackwell, 1989. – 272 p.